

Zord, de vidám tél

Leesett az első jelentősebb hó. Reggel már mínuszokat mutatnak a hőmérők. Ez az évszak az, amelyet a legjobban szeretek azért, mert ilyenkor megváltozik a táj minden apró részlete.

Ahogy reggel felkel a Nap, úgy világítja meg a hóval fedett épületeket és az utcákat. Ilyenkor még kevés ember jár-ke, és az autók zaját sem hallani túl gyakran. Sokszor kinézek, hogy megcsodáljam a gyönyörű hópelyheket, amelyek csillognak, amikor az első napsugár rájuk süt. Elképesztő látvány, de a hidegtől mégis gyorsan behúzódok a jó meleg szobámba, és inkább onnan figyelem a tájat.

Néha már úgy érzem, jó lenne a nyár melegét érezni, de amikor szánkózásra vagy hócsatára kerül a sor, akkor rájövök, hogy hiába zord és hideg ez a tél, mégis vidám.

Ezért szeretem a telet, mert két arca van. Hideg, de mégis szebb bármely évszaknál. Amikor hó borít mindent és érkezik a szeretet ünnepe, akkor mindenkinek meglágyul a szíve, akármilyen ember is legyen.

Bánfalvi Johanna 6.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola